



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

Περικλέτος

*Καραγκιοζής και Περτσινέβελος*

*Μη χάνεσαι, Αθήνα*

τμ. 3, αρ. φ. 33 (27 Αυγούστου 1882), σ. 3-4

---

## ΠΕΡΙΚΛΕΤΟΣ.

---

### ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ και ΠΑΡΤΣΙΝΕΒΕΛΟΣ.

**Καραγκιόζης.** Παρτσινέβελε βρέ, ποῦ εἶσε;

**Παρτσινέβελο.** Νάμκι· τί με θέλεις, Καραγκιόζη;

**Καραγκιόζης.** Νά κουβεντιάσωμε βρέ λιγάκι, διατί ἀπό τὸ πρῶτὸ δὲν ἦρα κανένα νὰ λιμάρω καὶ ξεράθηκε τὸ στόμα μου. Πῶς σὲ φαίνεται βρέ ὁ πόλεμος;

**Παρτσινέβελος,** Αἱ! πῶς νὰ μοῦ φανῇ· σὰν ἕνας Περικλέτος, ποῦ Καραγκιόζης θᾶνε ἢ Τουρκιὰ καὶ Παρτσινέβελο, ποῦ θὰ τῆς φάγη κατακέφαλα, θᾶνε ἢ Ἑλλάδα.

**Καραγκιόζης.** Τί λὲς βρέ, ξεροκέφαλε, ποῦ νὰ κοπῇ ἢ γλώσσά σου· ἢ Ἑλλάδα θὰ τὴν πάθη ποῦ ἔχει τὰ εὐζωνάκια τῆς, τὰ ξεφτέρια τῆς· ποῦ τὸ καθένα μὲ τὸ γρόθο του μονάχα μπορεῖ νὰ ξεαπλώσῃ κάτω σκυλότουρκους;

**Παρτσινέβελο.** Τὰ εὐζωνάκια ναι, καὶ οἱ στρατιῶται οἱ ἄλλοι, καὶ οἱ ὑπάξιωματικοὶ, καὶ οἱ μικροὶ ἀξιωματικοὶ ὡς τὸν ὑπολοχαγὸ θὰ πολεμήσουνε σὰν παληκάρια· μὰ οἱ ἄλλοι, οἱ μεγάλοι ἀξιωματικοὶ, φραμελιταὶς ἀνθρώποι, συνειθισμένοι νᾶρχεταὶ ὁ χάρος ᾿ς αὐτού-

νοὺς καὶ ὄχι νὰ πηγαίνουν αὐτοὶ ᾿ς τὸ χάρο, τί θὰ κάνουν ποῦ θὰ καταρρογιαστοῦνε καὶ θὰ κρουλογήσουνε ἄμα κοιμηθῶνε μιὰ βραδυὰ ᾿ς τὸ στρατόπεδο;

**Καραγκιόζης.** Ἄ! τὸν μασκαρᾶ τὸν Παρτσινέβελο τί κάθεται καὶ σκαλιζει!

**Παρτσινέβελο.** Ἄμ' κ' ἐκεῖνοι δὲ τοῦ πυροβολικοῦ, ποῦ ξέρουν νὰ βίχουν ὄχι κανονιαὶς ᾿ς τοὺς κάμπους, ἀλλὰ ματιὰς μονάχα ᾿ς τῆς πλατείας, ποῦ πήραν τὴν μεγάλη τους τὴν προίκα καὶ τὴν χαίρονται, ἔτσι θαρρεῖς θ' ἀφήσουνε τὴ ζέστη τῆς ἀγκαλιᾶς καὶ θὰ τρέξουνε νὰ χύσουνε τὸ αἷμά τους;

**Καραγκιόζης.** Βρέ Παρτσινέβελε, νὰ μαζόξῃς τὰ λόγια σου καὶ μὴ βρίζῃς τοὺς ἀξιωματικούς μας γιατί σὲ παίρνει ὁ διάβολος ᾶ! χαλντοῦπη!

**Παρτσινέβελο.** Οἱ Τούρκοι ὅμως ἔχουν ἀξιωματικούς ποῦ ἔφαγαν μὲ τὴν φούκα τὸ μπαρούτι, ποῦ πέρασαν Πλέθνα καὶ Γκιόκ-Τεπέ καὶ γνωρίζουνε τί θὰ πῇ πόλεμος, ὄχι ἀπὸ τῆς ἐφημερίδες μονάχα.

**Καραγκιόζης.** Βρέ Παρτσινέβελο κάτι βλέπω καὶ πῆρες τὸ δίκιο τῶν Τούρκων· μήπως καὶ σ' ἔστειλαν ἐδῶ κατάσκοπο βρέ, νὰ μὲ πάρῃς λόγια; ἔτσι θᾶνε.

**Παρτσινέβελο.** Ἐγὼ λέγω τὴν ἀλήθεια.

**Καραγκιόζης.** Τὴν ἀλήθεια αἱ; στάσου νὰ σοῦ δείξω ἐγὼ ποὺ εἶνε ἢ ἀλήθεια! (καταβαίνει ἐν τάχει καὶ ἐπιστρέφει κρατῶν τὴν μαγκούρα του μὲ τὴν ὀπίαν τὸν ζυλοκοπεῖ). Τί εἶπες ποῦ λὲς τὴν ἀλήθεια βρέ Τουρκαλᾶ· νὰ ἀλήθεια, δῶ, καὶ κεῖ καὶ παρέκει, σ' ἀρέσει αὐτὴ ἢ ἀλήθειά σου.

**Παρτσινέβελο.** Ἄν, πάει, τὰ κακάρωσα!

**Καραγκιόζης.** Τώρα ἔχομε ἀνακωχή! (σεῖων αὐτόν). Αἱ! τί βλέπεις αὐτοῦ ποῦ πῆγες, βρέ Τουρκαλᾶ, βλέπεις βουνὰ ἀπὸ πιλάφι καὶ ποταμούς ἀπὸ μέλι, καὶ σπήλαια ἀπὸ χαλθὰ, βλέπεις καὶ οὐρὶ νὰ σφίγγουν ᾿ς τὴν ἀγκαλιάτους καὶ νὰ σὲ γαργαλίζουνε; αἱ, δὲν μοῦ

λὲς; τὰ βλέπεις αὐτὰ; (σεῖων αὐτὸν βικίως) αἱ δὲν ἀποκρίνεσαι· τὰ κακάρωσε ᾿ς τὰ ἀλήθεια· αὐτὴ εἶνε ἀληθινὴ ἀλήθεια· (σεῖων τὸ ῥόπαλόν του) ἄχ! νὰ σὲ εἶχα ᾿ς τὰ χέρια μου ὅλους ἔτσι θὰ σὲ ἔκαμα γικουρτοβαφτισμένοι ποῦ θέλετε νὰ μᾶς κόψετε τὰ σύνορά μας... καὶ νὰ μᾶς τουρκέψετε κ' αὐτὰ.